

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen

Fi2017/00842/B

fi.registrator@regeringskansliet.se

REMISSYTTRANDE

- "Ytterligare verktyg för makrotillsyn"

Sparbankernas Riksförbund, nedan benämnt "Förbundet", har beretts tillfälle att avge yttrande över promemorian "Ytterligare verktyg för makrotillsyn", nedan benämnt "Förslaget". Yttrandet är begränsat till att främst kommentera förslagen till den nya 6 kap. 3 c § och ändringarna i 16 kap. 1 § p.4.

Sammanfattning

Förbundet avstyrker Förslaget i de delar det avser ny 6 kap. 3 c § och ändrad lydelse av 16 kap. 1 p.4.

Inledning

Förbundet ifrågasätter behovet av reglering vad gäller åtgärder mot så kallad "*finansiell obalans*". Enligt Förbundets mening torde det redan finnas tillräckliga verktyg inom EU-rätten att tillgå för att uppnå de resultat man nu önskar uppnå genom Förslaget.

Finansinspektionen ("FI") föreslås få ett utvidgat bemyndigande att meddela föreskrifter om vilka åtgärder ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla kraven att förhindra finansiella obalanser på kreditmarknaden (föreslagen ny lydelse av 16 kap. 1 § p.4 torde dessutom vara felformulerad då den stadgar "*... vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på ... finansiella obalanser på kreditmarknaden...*". Rätteligen borde det stå vilka krav som ska uppfyllas för att

förhindra finansiella obalanser på kreditmarknaden). Den praktiska tillämpningen av lagstiftningen kommer att ges en stor del av sitt innehåll genom FI:s kommande föreskrifter. Dessa föreskrifter ges FI rätt att utfärda genom ett mycket generellt och vitt bemyndigande. Då dessa ännu inte är kända medför det problem att yttra sig över konsekvenserna av Förslaget. Av samma anledning försvåras även institutens möjligheter att förutse vilka åtgärder o.d. de kommer att behöva vidta med anledning av Förslaget.

Förbundet anser att frågan om bestämmelser för att förhindra finansiella obalanser är komplicerad och har stor påverkan på kreditinstitutens verksamhet. Förbundet anser det därför olämpligt att den närmare innebörden av begreppet "*finansiella obalanser på finansmarknaden*" ska regleras genom myndighets föreskrifter och inte, som sig borde, genom lag.

Förbundet anser även att om förslaget med myndighetsföreskrifter ska genomföras, så behöver det förtydligas. I första hand behöver klarhet ges om vad som avses med finansiella obalanser. Dessutom behöver det förklaras på vilket sätt som bedömningen av förhållanden i kreditinstitutet ska göras, för att de ska anses kunna bidra till uppkomst av finansiella obalanser. Ett alternativ till den komplicerade kopplingen till finansiella obalanser, är att i lagen detaljerat precisera de frågor som omfattas av bemyndigande för FI att meddela föreskrifter i, exempelvis maximala belåningsgrader.

Finansiell obalans

Termen "*finansiell balans*" är nationalekonomisk och tar sikte på ett lands betalningsbalans. Förslaget innehåller ingen definition av termen "*finansiell obalans*". Det är därför svårt att, med ledning i regeringens promemoria och i den föreslagna lagtexten, skapa en klar bild av vilka slags omständigheter i ett kreditinstitut som anses kunna bidra till finansiell obalans och följaktligen kunna bli föremål för FI:s reglering. Viss ledning om termens förmodat avsedda betydelse ges i promemorians bakgrundsbeskrivning av svenska förhållanden, där det pekas på problemen med hushållens skuldsättning och de höga bostadspriserna. Vidare ges vägledning i den exemplifiering av åtgärder som skulle kunna komma ifråga för att begränsa ett kreditinstitutets rätt att tillhandahålla kreditgivning. Exemplifieringen är emellertid inte uttömmande.

Såvitt Förbundet kan förstå, är förslaget emellertid inte utformat på sådant sätt att enbart förhållanden som rör kreditinstitutets kreditgivning skulle kunna ställas i orsakssamband med frågan om uppkomst av finansiella obalanser. Istället förefaller fältet vara mycket stort för koppling även till förhållanden inom andra områden. Förslaget skulle mot denna bakgrund i praktiken innebära att FI bemyndigas att meddela föreskrifter om snart sagt varje förhållande i institutens verksamhet, under förutsättning att koppling till finansiell obalans kan förklaras och att förhållandet inte redan är reglerat i överordnad författning. Konsekvenserna av ett genomförande av förslaget är därmed svåra att bedöma.

Oproportionerligt hårt för mindre banker

Den finansiella sektorn har löpande allt sedan finanskrisen fått en allt högre kostnadsbild, inte minst genom skatter och nya regler, att förhålla sig till.

Redan idag påverkas mindre företag, däribland Sveriges sparbanker, i många fall oproportionerligt hårt av flera krav och regelverk. I konsekvensanalysen konstateras att det finns risk för att *"verktyg för makrotillsyn som aktualiseras blir relativt sett mer betungande för mindre företag än för större företag."*

Förbundet beklagar att förslaget inte omfattar några åtgärder för att komma tillrätta med de proportionella olägenheter som det enligt konsekvensanalysen riskerar medföra för mindre institut.

SPARBANKERNAS
RIKSFÖRBUND

Stockholm den 18 april 2017

SPARBANKERNAS RIKSFÖRBUND

Ewa Andersen
Verkställande direktör

Lars Westin
Chefsjurist